

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobkyně: **B.K.**, zast. Radkem Ambrozem, bytem Na Marsu 1149, Černošice, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti: **Ing. J. H.**, bytem U N. 1085/15, P. 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2009 čj. SZ 135917/2009/KUSK REG/KM

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněna na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobu domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen stavební úřad) ze dne 21.5. 2009 sp.zn. výst.:068087/2008/Po/Č/P2917/95 ursp č.j. MEUC-027322/2009 a toto rozhodnutí potvrzeno. Citovaným rozhodnutím stavebního úřadu bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení vydáno rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení na stavbu rodinného domu a souvisejících staveb na pozemcích v k. ú. Černošice uvedených ve výroku rozhodnutí.

Žalobkyně v žalobě namítá, že její zástupce nebyl vyrozumíván o postupu stavebního úřadu, ačkoliv mu žalobkyně dala plnou moc, která byla založena ve spisu stavebního úřadu. Plná moc opravňovala k zastupování a ke všem právním krokům. Odvolací orgán chybně

zhodnotil důkazy tím, že stavební úřad nepředložil plnou moc založenou u spisu č.j. výst. 003798/2009/Č/P2917/95/Ji. Toto žalovaný nešetřil a stavební úřad nedoručoval písemnosti tak, jak má. Tímto postupem byla žalobkyně poškozena, protože se domnívala, že její zástupce činí veškeré možné zákonné úkony k zachování k jejích práv.

O vydání stavebního povolení žalobkyně informovala svého zástupce telefonicky s dotazem, jaké učinil kroky. Proto zástupce okamžitě podal blanketní odvolání, které následně doplnil. V doplnění odvolání byl hlavně napaden postup doručování podle plné moci. Dále zástupci žalobkyně nebylo umožněno dostatečně prostudovat spis se žádostí o stavební povolení.

Tvrzení žalovaného, že v plné moci musí být výslovně uvedeno, komu má správní orgán doručovat, lze považovat za lichou, neboť ustanovení § 34 správního řádu tuto problematiku výslovně upravují.

Dále také žalobkyně upozorňuje na rozpor v postupu vyřizujícího úředníka, který v napadeném rozhodnutí uvádí, že plná moc pro zástupce žalobkyně je neúčinná, ale toto rozhodnutí zasílá jak přímo žalobkyni tak i jejímu zástupci. Dále upozorňuje na to, že na poučení z dodejky není označen správní orgán, který písemnost odesílá, jak ukládá § 23 odst. 5 správního řádu.

K žalobě byla přiložena (kromě plné moci vztahující se k zastupování v soudním řízení) kopie plné moci ze dne 3. 2. 2009 (která je rovněž součástí spisového materiálu a bude zmíněna níže) a dále kopie plné moci ze dne 9. 2. 2009, jíž žalobkyně zmocnila svého zástupce, aby ji „v plném rozsahu bez jakéhokoli omezení zastupoval a činil (za ni jejím) jménem všechny právní úkony zejména jednání se stavebním úřadem Černošice týkající se (jejího) pozemku parc. č. 2917/94 o výměře 46 m² orná půda“. Z přiložené kopie není zřejmé, zda tato plná moc byla stavebnímu úřadu doručena.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě, které bylo soudu doručeno dne 26.4. 2010, uvedl, že žalobkyně v podané žalobě zmiňuje dvě plné moci, a to ze dne 3.2. 2009 a ze dne 9.2. 2009. V samotném odvolání však zmiňovala pouze plnou moc ze dne 3.2. 2009, plná moc ze dne 9.2. 2009 v odvolání uvedena nebyla a není ani součástí předloženého správního spisu. V plné moci ze dne 3.2. 2009 nikde nebylo uvedeno, že by zmocněnec žalobkyně byl oprávněn za ni přebírat písemnosti v této věci. Plná moc by navíc podle ustanovení § 20 odst. 2 správního řádu měla být s úředně ověřeným podpisem.

Žalovaný rovněž upozorňuje na skutečnost, že číslo jednací, které bylo uvedeno v plné moci, se přímo vztahuje k dokumentu stavebního úřadu ze dne 9.1. 2009, jímž bylo oznámení o spojení územního a stavebního řízení, zahájení společného řízení a pozvání k veřejnému ústnímu jednání na den 11.2. 2009 a tudíž lze z uvedeného čísla jednacího, ale i z neuvedení zmocnění k přebírání písemností, vyvodit, že se plná moc vztahovala k zastoupení žalobkyně zmocněncem pouze na zmiňovaném veřejném ústním jednání. Jelikož v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu nebyla uvedena plná moc ze dne 9.2. 2009, je žalovaný přesvědčen, že postupoval správně.

Žalovaný rovněž uvádí, že v odvolacím řízení si byl vědom toho, že žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. 2917/94 v k. ú. Černošice. Tohoto pozemku se však navrhovaná stavba žádným způsobem nedotýká a je třeba uvést, že se jedná o pozemek o rozloze pouhých 46 m², který slouží k umístění trafostanice. Tento pozemek je tedy prakticky nevyužitelný k jinému účelu a ačkoli přímo sousedí s předmětným pozemkem, je žalovaný přesvědčen, že nemůže navrženým záměrem dojít k žádnému zásadnímu zásahu do práv a právem chráněných zájmů žalobkyně.

Zásadní skutečnost je, že stavba splňuje všechny požadavky právních předpisů a byla opatřena kladná stanoviska dotčených orgánů a souhlasná vyjádření vlastníků technické infrastruktury.

Žalovaný dále uvádí, že nebyla předložena plná moc dle § 20 odst. 2 správního řádu a podle obsahu plné moci ze dne 3.2. 2009 je přesvědčen, že se jednalo o plnou moc, která udělovala zmocnění pouze k určitému úkonu dle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu, kterým bylo zastupování žalobkyně na veřejném ústním jednání. Přímo žalobkyni bylo zasláno již sdělení stavebního úřadu o doplnění podkladů rozhodnutí dne 17. 4. 2009 a žalobkyně tedy měla možnost, pokud byla přesvědčena o chybném postupu při doručování, na toto pochybení stavební úřad upozornit.

Žalovaný dále upozorňuje na to, že v odvolání je uvedeno, že žalobkyně převzala rozhodnutí stavebního úřadu dne 1.6. 2009 prostřednictvím svého zástupce, zatímco v žalobě je uvedeno, že zmocněnec žalobkyně byl o vydání stavebního povolení informován telefonicky přímo žalobkyní. Není tedy zřejmé, komu bylo rozhodnutí stavebního úřadu doručeno, a zejména to, zda a jak s ním byl seznámen zástupce žalobkyně.

Podle ustanovení § 87 odst. 1 stavebního zákona byly žalobkyni všechny písemnosti jako účastníkovi řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona doručovány v územním řízení veřejnou vyhláškou a v tomto řízení tedy určité vady v doručování nenastaly. Ve stavebním řízení pak byly písemnosti doručovány do vlastních rukou žalobkyně, což bylo u rozhodnutí stavebního úřadu učiněno podle dodejky založené ve spise dne 1.6. 2009. Žalovaný je toho názoru, že zástupce žalobkyně se mohl na základě doručování veřejnou vyhláškou s rozhodnutím stavebního úřadu seznámit, což by potvrzoval i fakt, že bylo podáno odvolání, které zpracoval a podal sám zástupce žalobkyně.

Žalobkyně tak mohla prostřednictvím svého zástupce v odvolání uvést veškeré skutečnosti na svoji obranu, což neučinila. Jedinou námitkou byla námitka týkající se doručování. Žalovaný pohlížel na odvolání jako na řádné, avšak uvedené námitky neshledal za důvodné, a proto odvolání zamítl. Žalovaný sice souhlasí s poukazem na § 34 správního řádu, avšak zároveň upozorňuje na § 33 odst. 2 správního řádu a na § 20 odst. 2 správního řádu, který stanovuje, za jakých okolností lze doručit písemnost tomu, koho adresát zmocnil.

Pokud jde o namítaný rozpor v postupu žalovaného při doručování, žalovaný poukazuje na to, že v rozdělovníku napadeného rozhodnutí je uvedena pouze žalobkyně, což pouze potvrzuje skutečnost, že došlo k technickému problému na straně žalovaného. Doručením rozhodnutí jak žalobkyni, tak jejímu právnímu zástupci nebyla žalobkyně zkrácena na právech. Pokud by se jednalo o vadu řízení, pak dle názoru žalovaného neměla vliv na správnost rozhodnutí žalovaného, neboť žalobkyně nebyla omezena ani zkrácena na svém právu vyjádřit se k věci a uplatňovat v řízení své námitky ani na právu uplatňovat odvolací námitky. Proto žalovaný navrhuje, aby soud podanou žalobu zamítl.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 15.12. 2008 byla stavebnímu úřadu doručena žádost osoby zúčastněné na řízení o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení pro předmětnou stavbu. Stavební úřad opatřením ze dne 9.1. 2009 č.j. MEUC-001261/2009 oznámil zahájení řízení a nařídil k projednání žádosti veřejné ústní jednání na den 11.2. 2009. Toto oznámení bylo doručováno žalobkyni osobně. K ústnímu jednání dne 11.2. 2009 se dostavil zástupce žalobkyně, který předložil plnou moc ze dne 3.2. 2009. Touto plnou mocí žalobkyně zplnomocnila svého zástupce pana Radka Ambroze, aby ji zastupoval „v řízení před Městským úřadem Černošice

ve věci č.j. MEUC-001261/2009, sp.zn. výst.: 068087/2008/Po/Č/P2917/95 spojení územního stavebního řízení - žadatel Ing. J.H.". Ze zápisu z ústního jednání vyplývá, že zástupce za žalobkyni vznesl pouze jedinou námitku, a sice že před týdnem neviděl, že by informace o záměru byla vyvěšena (§ 87 odst. 2 stavebního zákona). Ostatní účastníci ústního jednání potvrdili, že informace o závěru o záměru vyvěšena byla.

Dne 15.4. 2009 doplnil stavebník podklady pro rozhodnutí, a to situaci se zakreslením nového umístění plynové přípojky a vyjádření města Černošice a správců sítí ke změně umístění plynové přípojky. Stavební úřad opatřením ze dne 17.4. 2009 seznámil účastníky řízení s doplněním podkladů pro rozhodnutí. Toto oznámení zasílal žalobkyni opět osobně.

Následně dne 21.5. 2009 stavební úřad rozhodnutím č.j. MEUC-027322/2009 sp.zn. výst.: 068087/2008/Po/Č/P2917/95 ursp vydal pro předmětnou stavbu stavebníkovi rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení a současně stanovil podmínky pro umístění a provedení stavby. Námitka žalobkyně vznesená při ústním jednání spočívající v tom, že informace o záměru nebyla vyvěšena, byla zamítnuta.

Toto rozhodnutí stavební úřad doručil žalobkyni osobně, žalobkyně je převzala dne 1.6. 2009. Dne 12.6. 2009 podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce odvolání proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu, v němž uvádí, že rozhodnutí převzala dne 1.6. 2009 prostřednictvím svého zástupce. Namítla, že její zástupce dle plné moci ze dne 3.2. 2009 nebyl vyrozumíván o krocích stavebního úřadu, a to zejména nebyl seznámen s podklady pro rozhodnutí. Dále mu nebylo zasláno rozhodnutí, ačkoliv disponuje udělenou plnou mocí. Tímto postupem bylo podle názoru žalobkyně porušeno ustavení § 33 odst. 1 až odst. 4 správního řádu, a proto navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23.10. 2009 tak, že odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Žalovaný v odůvodnění nejprve shrnul průběh správního řízení, následně uvedl, že rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 1.6. 2009, odvolání bylo podáno dne 12.6. 2009 a je proto podáno včas. Následně uvedl, že z plné moci, která je součástí spisového materiálu, vyplývá, že žalobkyně dne 3.2. 2009 zmocnila svého zástupce pouze k zastupování ve věci řízení před stavebním úřadem č.j. MEUC-001261/2009, sp.zn. výst.: 068087/2008/Po/Č/P2917/95. V plné moci nikde nebylo uvedeno, že by zmocněnec byl oprávněn za žalobkyni přebírat rovněž písemnosti. Uvedené č.j. MEUC-001261/2009, které bylo v plné moci uvedeno, se přímo vztahuje k vydanému dokumentu stavebního úřadu ze dne 9.1. 2009 o oznámení o spojení územního a stavebního řízení, zahájení společného řízení a pozvání k ústnímu jednání na den 11.2. 2009. Z obsahu takovéto plné moci, v níž je přímo uvedeno, že odvolatelka zplnomocňuje svého zástupce ve věci výše zmiňovaného čísla jednacího tak lze vyvodit, že se vztahovala k zastoupení pouze na zmiňovaném veřejném ústním jednání. Podle § 20 odst. 2 správního řádu písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem. Jelikož takováto plná moc nebyla žalobkyni stavebnímu úřadu předložena a ani v plné moci ze dne 3.2. 2009 nebylo přímo uvedeno, že by zmocněnec žalobkyně byl zmocněn k přebírání písemností, neměl stavební úřad povinnost doručovat písemnost jejímu zástupci. Plná moc ze dne 3.2. 2009 byla zmocněním pouze k určitému úkonu, tudíž se jednalo plnou moc dle § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu, na základě které nemohl zmocněnec žalobkyně za ní přebírat písemnosti. Stavební úřad tak postupoval v souladu s právními předpisy a nedošlo k porušení § 33 odst. 1 až 4 správního řádu.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Při ústním jednání setrval na argumentech uvedených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě. Žalobkyně ani její zástupce se k ústnímu jednání nedostavili.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 65 soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Z uvedeného ustanovení tedy vyplývá, že k tomu, aby mohla být žaloba proti rozhodnutí správního orgánu úspěšná, je zapotřebí, aby žalobce v žalobě namítal, že byl zkrácen na svých právech. Pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí tedy nepostačuje zjištění, že správní orgán postupoval v řízení nesprávně, je zapotřebí vždy zkoumat, zda tento nesprávný postup měl anebo alespoň mohl mít za následek zkrácení žalobce na jeho subjektivních veřejných právech, jinými slovy řečeno, zda tento nesprávný postup měl nebo mohl mít nějaký konkrétní dopad do hmotněprávního postavení žalobce. Vzhledem k tomu, že soud je při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vázán žalobními body, které žalobce uvede v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), je třeba, aby žalobce již v žalobě kromě vytčení vad, jichž se podle jeho názoru správní orgán dopustil, také specifikoval, jakým způsobem mohly tyto vady zkrátit žalobce na jeho právech.

V daném případě žalobkyně v řízení před stavebním úřadem, tj. v prvostupňovém správním řízení prostřednictvím svého zástupce namítala toliko to, že informace o záměru nebyla v souladu s § 87 odst. 2 stavebního zákona vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit. Žádné věcné výhrady proti navrhované stavbě však žalobkyně neuplatnila.

V odvolání a v podané žalobě pak žalobkyně namítala to, že stavební úřad nesprávně zasílal písemnosti přímo žalobkyni namísto jejího zástupce.

Stavební úřad účastníkům řízení v tomto případě nejprve doručoval oznámení o zahájení řízení. Tato písemnost byla doručována ještě v době, kdy žalobkyně svému zástupci žádnou plnou moc nevystavila (alespoň to netvrdí) a ve vztahu k této písemnosti tak vada řízení nemohla nastat.

Pokud jde o prvoinstanční rozhodnutí stavebního úřadu, žalobkyně proti němu prostřednictvím svého zástupce podala v zákonem stanovené lhůtě odvolání, je tedy zřejmé, že i kdyby toto rozhodnutí skutečně mělo být doručeno nikoli přímo žalobkyni, ale jejímu zástupci, je zřejmé, že tím nemohlo dojít k žádnému zásahu do práv žalobkyně.

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného o odvolání, to bylo doručeno jak žalobkyni, tak jejímu zástupci, takže ani v případě této písemnosti nemohlo dojít při doručování ve vztahu k žalobkyni k vadě.

Zbývá pouze jediná písemnost, a to opatření stavebního úřadu ze dne 17.4. 2009, kterým byli účastníci řízení seznámeni s doplněním podkladů pro rozhodnutí. Žalobkyně pak

namítá, že v důsledku chybného doručení této písemnosti přímo jí a nikoli jejímu zástupci se její zástupce nemohl s doplněnými podklady pro rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim.

Tak tomu ovšem není. Předně je třeba konstatovat, že zástupce žalobkyně se mohl seznámit se všemi podklady pro rozhodnutí, které se v té době nacházely ve správním spise, při veřejném ústním jednání dne 11. 2. 2009. Žalobkyni ani jejímu zástupci rovněž nic nebránilo v tom, aby se poté, co bylo vydáno rozhodnutí stavebního úřadu, nahlédnutím do spisu seznámili se všemi podklady pro rozhodnutí, včetně těch, které byli stavebníkem doplněny po konání ústního jednání, a případně se k nim vyjádřili. Podle § 82 odst. 4 správního řádu namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Měla-li tedy žalobkyně za to, že se nemohla v řízení před stavebním úřadem vyjádřit k některým podkladům pro rozhodnutí, měla to uvést v odvolání a měla uvést, co a proti jakým konkrétním podkladům pro rozhodnutí namítá.

Pokud jde o žalobní námitky, i zde žalobkyně namítá pouze vady procesního charakteru, avšak nijak nespecifikuje, jakým způsobem měla být tvrzenými vadami zkrácena ve svých právech. Ani v průběhu řízení před stavebním úřadem, ani v odvolání ani v podané žalobě žalobkyně nikdy nevznesla žádnou námitku směřující proti věcné stránce předmětu řízení – žalobkyně tedy nenamítala např. to, že navrhovaná stavba nesplňuje některé požadavky stanovené právními předpisy, že by nebyla doložena všechna potřebná stanoviska dotčených orgánů státní správy nebo že tato stanoviska jsou nesprávná ani nenamítala žádné jiné konkrétní vady podaného návrhu. Za této situace pak nelze než uzavřít, že žalobkyně vůbec netvrdí, že by došlo k zásahu do jejích hmotných veřejných subjektivních práv, a to bez ohledu na to, zda skutečně došlo v řízení k procesním vadám, jejichž existenci žalobkyně tvrdí. I kdyby k těmto vadám skutečně došlo, nemohla jimi být žalobkyně za této situace zkrácena ve svých právech.

Městský soud v Praze nadto podotýká, že ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně je vlastníkem sousedního pozemku o rozloze 46 m², na němž je umístěna trafostanice. Jiné pozemky nebo stavby v okolí navrhované stavby žalobkyně nevlastní a ani to netvrdí. Dle názoru soudu i z tohoto důvodu nemohlo dojít k zásahu do práv žalobkyně, neboť obsah správního spisu nedává žádný důvod k domněnce, že by navrhovanou stavbou mohlo dojít k zásahu do vlastnických práv žalobkyně k jejímu pozemku parc. č. 2917/94 v k. ú. Černošice.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 12. května 2011

Mgr. Jana Brothánková v.r.
předsedkyně senátu